

پیشکش کرن

پیشکیشه ژ بو گیانی پاکی شه هسواری کله پورا کوردان د
کوردستاننا باکوردا شاگرئ من بههشتی مهلا خله فنی باوه بی
به خشکه رئ دهستنثیسا به رصیصی عابد

و زینه‌ی پجه‌ند لکه‌پله دلایه‌ک
له دلکنوسی به رصیصی عالید

۱۰- ستونهای به رحیمی عالیه، پنهانهای مجری علی که فتن

۱

۱۱

سخا

ز دینا فتن طیران محس بر صحیح عاده ده گوئیه خدا زن راضی

سرالله الرحم الرحيم

گنجیده بیاری خزانه داده بیرون خن هزار بی با خود مردی خدیف —
خر من سلطان و میران: سمعنا ناز از زیره همه مکن و بخوبی و برازه همه مکن و بخوبی و برازه همه مکن و بخوبی و برازه —
اچ بنده خا قشنه: از لای علامان خدمت با خوشیان از عده: احصان و مروانه
مروت زمیر و حکان: خدمت اقوی و خارمه دیگر و بزر عالمان: اصحاب مکن جو اطاعتن

کی کس عاقره هی: خدمت مکن و مترف را غذا بر صحیح یعنی «هاننه سر حکایات» =
هاننه فضای بر صحیح یعنی «بسطایانه البیسیسم» لع بیس صحیح یعنی «الفهاریکم و فیکران» =

الفهاریکم و فیکران: بر صحیح عاده دیو کام طاعت دکر دانه مدام «زربون خوف و هیبتی
زربون و خضر و راه: رود بیو ترسی و خبران گفت بومقار و کنران: چو بیو من و مدن

چو بیو مقام او نیا: زرسا خدا آمد بوجا در چیزیز بیو کو قباره: دیگر بیخواه حکایت =
کنران بی لوی عزیز از حوس و عابدین میکن جبار زرسا خدا در بیو بیلا از لیز زن بیگن

ز خیزیز بی اویاد: او عابدی میکن چیبا: خوارت جبو آق و گل: رود بیو زار شاهش
دو بیو و زار و قلم: خدمت دکر دلم مرام: نای و جو نهتر فیکاره: کاهو ز فدر و قیمتی

او سازیساز کامردیه: طاعت دکر فانیزیو مفدو اهلی رزربو: اوهی که جای اراده هنچ

ر و مدن جرایا هدکارس: بخن کوس و واصر کوس: مرسا خدا در لکل کرس: قطا و قوزان حونیت
قط خونیول مرسا خدا: ماکس قیزیز بید و را کی هیمه هیزی جانا فرا: ای خواری صیر غیرن

ذخیران از غیره: از بیان بلاران همنیز: آخ روا و سرینه: ای خوار زانت لذان
بر صحیح فوکس غیرت هیو: هم قدر و هم فیخت: هم: نای عاصیان خدمت هیو: نای عاصیان خدمت

و نای بیو و روغوران رخوند: دگر و بیهود که بیو جن: هم و بیهود: و بیهود: زیر کیز
کروک و راه بیهود: نال: افراه و خون بطران: هستند کمیز با بیانه بالا صیغه: دیوون از علن
صیغه دیو جسی دیو: ای هر کندا اسس دیو: دیکارس جون خونی دیو: دیو دیوون از دیو: دیو

طاعن کر قیس فریز دگر: ای هری عالم بر هیز کر: زینه ز قیان بیز کر: ای توست روز امکنی

۱۰۴

(۷) نرسا خدی بری هیو: ای فی و غیران قبو صدر جیز کو بیخ و نو: ما بیو دوی ضیبق
ارا و لیا ار انبیا: ارعاب دیوان اصفهان: بیخ و پیرو طلایه: طاعت دکن فوج هن
هندز کرو و از من هنر: هنر: اسرو جانه: هیون بی پی بطران هندا کوله: اصلان
هندز بیو و بیز: گلو هیان گه طیش: انسا دیلیوان رز منی: ای زمیز بیه عدای
روز آنکه آنکه افس: خاقانه لایلیس آزی: بومانیز بیه بیز: ای خست طوق الفتن
حاقن لا بیلر کر عض: بای پر قیه نایی ادب: اکه بیلی بیه بیز: آفیته دز جنف: ای آزم
قوه و مکنی نایی: هن دیه دیه: ای خلیع صدیق نایی: عصی و باختی: ای آزم
او سوچ نصو مصادف: آگی کو برج و کلاته: قدر دنیا بیه نهاد: ای شنیده کر عیق
او سوچ نصو مصادف: رود بیونه اور عیب و غن: شیطان هر و نیز دیار ابلیس شیران: چو چاره: ما بیو دوی ضیبق
او بیو دلبو حصه: شیطان هر و نیز دیار ابلیس شیران: چو چاره: ما بیو دوی ضیبق
شیطان حصه: ناصنان: اور بایه: گلستان: روز دیشیو: هدایت: پیشانی که بیع
شیطان: دلی کی اور مخورد و خبس و رس کرم: حیون و محابی: بی کرم: قطب دلک نو و بیکرین
اچ بیگل او طور و رشت: اریه همچو جن دلیش: بی همیش سیز رنگ رهشت: دانیا از سیلو کا فلتی
او عیر که نای و بیک: ای لگا تو ریکی و فکی: رابو ز ناقا ای خدا: ای بای جن کی حکیت
گلو شر: نسله ای خیم: ای زنیو پست ایم: اریز بیه فیه فیه: ری بیته علاقه
او وکل روبیق: روح آنث طیف جنی: چو بیون حس بایا طی سکنی بی فلش
عکرها رعفه رس بیو: حیون بیه بیه بیه بیه بیه سادا گوریت او جیز و کوم: ای ساز سهمی هیجن
زرسا زیندای بیان: کوه و حصه: ای اهوان: بی سیز نکر دیگی سیدان: بیز هوا و شهون
فیل و میان کله: ای ری دا اس دی که: خور و خراب قله: هن: ای زمیر و خراب یا هن
حور و خراب ای میش: شیخ و خوار گشت: پافیز روز و رست هنست: کس بالان چاران
شیطان دلی بایه: بیز زلف و خادر بیه که: بی کشت ریز راه که: بی اکه را خسرت
نایکه داچ و بندی که: بی زلف و خادر بیه که: بی میش اکی زندگا: هنر و بکم از هنست
تر دفع خرب که: نایی: بیخ بیخ قید و دافع: بیشان بدیه گل با فکه: ای راست و جیس زانج
ب بدی

بر صحیح به ازدی و گر، فقط کسر بین شیخ حق کم در جم سرس بخوبی خود کم
شیخ هم رس رس ناگیری، اگر رار فطری حاصل است با خضر و باد الایسی سبق، یا صاصی بی توجه
شیطاه دلی پانچ هرس، ابیس کن تکبرت (با عو) بره ناق اگر، اگر زنها تحقیق
تسویه قه ناقه کرن در قبیش در هر چهارمین رس فیلی لذت، کیم تکه، بین کمی خوش خانم
نم رفرباره و بین، چانک کند ر بش، کیم تکه خون ریپیش، نه کلی رحله کوت
اعیانی اور قدره، هرج بیوا و با و، زدن گیر چه قیرو و، زان ریا صاصی
ار نوین راضی ری، زحمدی دهداری دی، عالم بیلر دی، بنکده و اشاره
ار نینه سرح گردمن، نو نامی دک دلخ دهن، هادا و مقد کله دعن، قعک کی حتفیت
- از ده بیان و گیرلا، بر کذا احسا و خیزد، دانها از دنیه طبلو، چیزه مکنی قدر کن
- ۹- دیست نمس لفینه، اند سرمه اجیبینه، نه بین بین بقینه، با و و صد فاتح
بر صحیح دی ارس وع، رس کی زند چیزه، بیز و اساند رسی، اصری بینی تعلق
کاز و ملعو، عیشتم، چک و پرهان بلطف بوبه طبله، و این پنه غیرین بیه شسته
- چار رس زرگی جانقه، دل زنجه هبک کیم آش بوبس مراعم، گرت بداغر غیبین
- زاهد لکنی هزا نزه، فرس و رخ ز استادی، دل بیو کیمی گشت آذه، پهلوی حملت
- چیزه کاشنی بیلدو، خوکر رگ خابو، دل نکن لیب ستایو، هیز سب طبلیعیت
- گم و دان لقا بی، چیزگ رانی قهاری، دل سب کشته بیلابی، بی رونگا راکن
پیروزه طبعاً آتمن، بیانی و ناموس امام، مبلال تقایا جنتی، او فهد خاص بکرمه
بنی و گلوبه و ارعات، حتی دین را لامهان، ناچیته فلی جانعه، گند فری روایت
خر و ترو مکوبل، مهر انصب و لجل راست بوز روز، از لامه و برات ز بالش
- آندر بر صحیح جوکر، شنخا ابیس قبولک خیری شوم فضولک چو طلسرا ولنی
- نعلانیزین ز هاف، روکن شکر دل افقه عاقبت طلب طرقه، کس بکارت دنی
- فیکنی هر ره بار، ره که ما نیوی مکان، ماسن دی بتو لاستارن مالکه جرامن
- زاهدی بخونه بان، هاشن کو راق کلاب، یار بخور و خیاب، رس دین ز حق

نامه

لی بدی دنایا فکره که بیخ پلایا که کی، داش دلسته حبلن
را ظاهری کم رکه کی، داش دلسته حبلن
خو لدرس خاصه، و بیو دلغ صوفیه، دیه عصا که تریه، زعابی ایندیمه ف
او سا خریه نگداهه، خلی بیس ظاهری، بیز کی بر صحیح بور، بختناuder فی =
- وی عد رت بی حسیبکر، برق فیل بر صحیح بیلدا و قیدا، بختکر ظاهری بیکنیه
ظاهری بی جرس جارا باد، زی و کلک و کلک دیم فر صور بار نو، دیز زایمای وی ف
لیسا گوئنها، رالت بکت، حیلتو المدیکن کلم که رس بر کلک وی ناکنکن، نایم لیک کی لو هنی
طاعت دکر هر دگری، فدل راهه ناقطری، سفندار ز رس ناشری، هر ملکن بور گلن
- اشنکر بر صحیح دیبی، و روا آزاده خوبی، ماره لغ غفرین، شیخ حسدا زور گلن
شیخ دکر فکر و خیالی، من ندی کس بیع خان، اوئی نخوازانی، اهل عضوا هنی
- اور بیز زنامه، اوئی قهی زما سنه، لازم چینه سلامه، دا لانکی سنه
شیخ ز خامی او فضت کر، زخن مضر و مذکر، وی زیار رسی غذ کر، جو محمد اغلنی
- بگاه ره اختلافکر، با رس هات طوقک هر روان خوش اعنه کاف لز جوه، از فضیل موزن
صوق تو حید طران، بیکل خوک بیون بهزان، ام فیه بین فرزی لغواه، ترجاه، غفلت
- آب و زکی هر دکه لاه، ز حمر و ابدی و همانه، ز قطف، و نادر و بیلان، ز جنود عکبی
خوند بیخ خطر شریعه، ارد و بیز طریقت، چو بیز بیچ بیحیفه، همنا همه بیعی
- بیو بولاق خدا، آق دهی سرومایه، من مقیم خوف و رعایه، هام سرخ عارج
- بیست و نیسان خاصه، دخ دنایا خوی خو، هیز بیخ و علامه بیهودی و ریاضت
شیطان قدر صحیح راین، کشته بده شخ در سلطن، قط آز غرمت ررقن، بیو سرمه هنی
در رویتی فتحی مسلی، بی عایع فی عالیس، و بیز خوه افناهی، و دلادک طریقت
دی شیر وی او سنا یکجی، بی کو چیا به کی، بایز دلایلیک، این همه بیز تعلق
دشایه بر تعلقنه، شیطان، قوکی دو لسته، لیبیه میزان دکن، جاره لدکه هستوری
جاره لاههه بال انسکه، خوه که همیز خاچیک دا و خنک انسکه، آنی و یا عیان
اسک رفع لازم بان، بنساره قود فاعم بس، هو ساره ایم بان، آر بیکی ای و زنامن